

(Niet) zomaar een lid

Deze keer een interview met Helen van der Ven, de zeer fanatieke coördinator van de werkgroep Jeugdeducatie. En al zo'n 20 jaar lid van IVN.

Op haar keukentafel is een tafereel te zien van een zeer actieve natuurfanaat. Boeken, plattegronden, plaatjes en allerlei andere wetenswaardigheden over de natuur liggen er uitgespreid. Haar gezicht is verkleurd van de lentezon; Helen is namelijk dertig uur per week actief in de werkgroep Jeugdeducatie.

Helen, waar komt jouw belangstelling voor de natuur vandaan?

Door mijn kinderen. Toen ze klein waren, ging ik met hen overal op de fiets heen, op fietsvakantie, de Waddeneilanden, met de boswachter mee. We zagen de bermen in bloei en al het moois wat de natuur te bieden heeft. Ik besepte toen dat ook Nijmegen (waar ik altijd snel de boodschappen deed en niet verder rondkeek) eigenlijk prachtige natuur heeft.

Waarom de werkgroep Jeugdeducatie?

Toen ik zes kinderen had in de leeftijd van zeven tot vijftien jaar, stopte ik met werken als lerares Frans. Ik begon bij IVN als deelnemer van de groencursus. We gingen iedere zaterdag met de groep naar een gebied. Dat was zo leuk, dat ik iedere zondag daarna met mijn kinderen ("met de hele bups") naar dezelfde plek ging! Toen ik aan de natuurgidsencursus begon, gaf ik mij meteen op voor Jeugdeducatie. Ik dacht dat ik zou worden ingewerkt, maar ze zeiden gelijk 'Dat kan jij wel!' (ze lacht). Ik dus met acht kinderen het bos in om uiteindelijk met zeven kinderen terug te komen...vlug weer het bos in. Gelukkig! Nummer acht werd snel weer teruggevonden, een jongetje, hij had niet gehuild, wat stoer!

Een grote box, speelgoed, foto's van baby's en peuters vullen een deel van het huis. Helen vertelt met trots dat het vierde kleinkind op komst is.



(Niet) zomaar een lid

In de tuin hebben we kikkervisjes waar we samen met de kinderen naar kijken. En wormen trappen. De oudste van twee jaar is niet bang, die pakt ze zo op!

Het enthousiasme van kinderen is zo mooi, ze staan ontzettend open, willen alles weten! Bovendien is het werk van de werkgroep Jeugdeducatie zeer zinvol. Als ouders hun kinderen niet mee de natuur in nemen, komen veel kinderen amper buiten, enkel tot het eind van de straat.

Een van de meest geslaagde lessen? Het Kabouterpad, met een Turkse school. Dat je ziet dat de Turkse moeders met hoofddoekjes zich opgeven als begeleiders! De integratie ten top! Dat vind ik prachtig. *Op de tafel ligt een houten, geverfde egel.* Een bevredigende aanvulling van mijn werk bij IVN. Deze egel maken we voor het Egelpad dat we uitzetten voor groep 3. We maken deze egels zelf, met behulp van een kunstenaar. Zij verzorgt een workshop, waar vrijwilligers uit de werkgroep zich voor inschrijven. Erg leuk.

Wat doe je buiten IVN?

Oma zijn en heel veel boeken lezen. En als aanvulling op mijn passie: excursies geven aan vrienden en kennissen. Bij kinderen gaat het om je enthousiasme en hoe je iets overbrengt. Bij volwassenen is het de uitdaging om je te verdiepen in de ontstaansgeschiedenis van gebieden en veel te kunnen vertellen over de planten en dieren die er leven.

Hoe gaat het met jouw werkgroep?

Wat scholen betreft zitten we altijd vol! Er is een wachtlijst van tien groepen. Iedere dag is er een activiteit, behalve in de maanden december, januari en februari en de schoolvakanties. We zijn met zesentwintig mensen, van wie er zeventien wekelijks actief zijn. Een hechte groep. Ik ben er heel tevreden over! Wat ook fantastisch is, is dat vrijwilligers uit onze groep eens in de twee weken in het Radboud ziekenhuis voor de kinderen een leuke middag verzorgen. Dan kunnen de zieke kinderen laboratoriumdierjes knuffelen. Voornamelijk konijntjes die op bed blijven zitten. Het is zeer dankbaar werk!

Hoe vind je het gaan met de afdeling Rijk van Nijmegen?

Ik ben er heel tevreden over! Veel onderlinge contacten. We werken samen met Praktisch Natuurbeheer en Publiekswandelingen en als we omhoog zitten, kunnen we altijd een beroep doen op gidsen van een andere groep. Het gaat erg goed!



(Niet) zomaar een lid

Hoe vind je het gaan met de natuur?

De natuur in het Rijk van Nijmegen vind ik steeds mooier worden. De Stadswaard, de Oude Waal en de Overasseltse Vennen zijn toch parels geworden, ook al is het door ingrijpen van de mens?

Onlangs mislukte daarentegen de Milieuconferentie, terwijl we zo hoopvol waren. Daar klopte niks van. Ik vind het erg dat op het grote politieke vlak de economische belangen zo'n grote rol spelen. Je kan beter in de nabije buurt kijken. Zo zag ik vandaag in het Kronenburgerpark dat alle mensen met honden een zakje bij zich hadden voor de hondenpoep. Dat geeft de burger moed! Maar...er zijn ook plekken in Nijmegen waar het anders is, waar wij als we het Kabouterpad uitzetten, eerst met een schepje vijftien minuten poep moeten scheppen en condooms en spuiten moeten opruimen. Kinderen vinden een condoom veel interessanter dan het bestuderen van een varen! *Ze heeft een leuke anekdote.* Zo waren we een keer een 'loepotje' kwijt. *Ze pakt een plastic potje met dekseltje van de tafel.* Zo een. Later bekenden twee jongens dat ze in het loepotje een condoom hadden gedaan en in de fietstas van een langsfietsende mevrouw hadden gestopt! Wij stikten van het lachen, maar mochten natuurlijk niets laten merken! Die vrouw had thuis wat uit te leggen, haha!

Je gaat stoppen per september 2011...

Ja, het bestuur helpt om intern naar een oplossing te zoeken. Een vervanger of de functie splitsen. Ik ga een nieuwe levensfase in, wil mijn handen vrij houden om met de kleinkinderen op stap te gaan. *Ze besluit spontaan:* Ik blijf wel gidsen, hoor! Ik kan IVN niet meer missen!